

[Albertsen]

Jeg skal ikke karakterisere det, der er fremkommet fra det radikale venstres side, for det er jeg faktisk blevet lidt forvirret over, men det er muligt, at ordføreren her i dag kan bidrage til at fjerne denne forvirring.

Vor holdning er altså den, at vi anbefaler folketinget at bidrage til en hurtig ekspedition ved en positiv stillingtagen og også en markering her i salen i dag – for det er åbenbart en markering, nogle partier har ønsket – så de mange lejere, der i høj grad er afhængige af vores stillingtagen, kan få at vide, hvordan vilkårene vil være for dem for fremtiden.

Vi kan anbefale ministerens forslag og håber på en hurtig behandling heraf.

Palle Simonsen (KF):

Det er jo ikke hver dag, man fra en minister ser et forslag til folketingsbeslutning om at opretholde et aktstykke i finansudvalget, men det er naturligvis en måde at få en debat på i folketingsalen om et så vigtigt principielt problem som det, der her ligger på bordet.

Jeg vil godt sige til hr. Albertsen, som ligesom søger at give indtryk af, at enkelte partiers, bl.a. det konservative folkepartis, ønske om at få denne sag til debat i salen var lidt på kanten af det tilladelige i den procedure, vi har i finansudvalget. Det må jeg meget kraftigt tilbagevise.

Det er naturligvis korrekt, at finansudvalget fik et aktstykke om denne sag for ca. en måned siden, men vi fik også i løbet af ganske få dage et brev fra boligministeren, hvori der stod, at han ikke ønskede det behandlet i finansudvalget på daværende tidspunkt.

Sagens realitet er den, at vi fra boligministeren tirsdag i denne uge fik et nyt aktstykke – det er jo ikke det samme aktstykke som det, der kom til finansudvalget for en måned siden – og det er dette aktstykke, som man har søgt at forcere igennem i løbet af ganske få dage.

Det er naturligvis den ene årsag til, at vi har ønsket denne sag debatteret. Den anden årsag er rækkevidden af selve forslaget. Den omstændighed, at boligministeren ønsker tilslutning til en statsgaranti på godt og vel ½ mia kr., er jo ikke et spørgsmål, man sådan lige kan løse i løbet af 5 minutter.

Jeg synes nok, hr. Albertsen kommer lidt let om ved selve substansen i det forslag, der ligger på bordet, indeholdende det pågældende aktstykke. Hr. Albertsen taler om de vanskeligheder, som lejerne kommer ud i, og dem er vi meget enige i at vi har en forpligtelse til at prøve at få løst på den ene eller den anden måde, men jeg må sige til hr. Albertsen, at der er også et meget alvorligt spørgsmål, der angår rækkevidden i forbindelse med selve den statsgaranti, der ydes.

Som vi ser det, er der to hovedproblemer i denne sag. Det ene er – og det var alene det, der blev omtalt af hr. Albertsen – hvordan vi hjælper de lejere, som eventuelt måtte komme ud i nogle vanskeligheder, og jeg er selvfølgelig enig med hr. Albertsen i, at mange af dem er konservative, heldigvis.

Det andet centrale spørgsmål er: hvad er det, regeringen er på vej til at søge tilslutning til? Kender man overhovedet konsekvenserne af denne statsgaranti? Det mener vi ikke at man i realiteten gør. Og man kunne stille mange spørgsmål i den forbindelse, men de mere teknisk betonedede kan vi jo gemme til den videre behandling i finansudvalget.

Man kunne f.eks. spørge – det er et tema af mere generel karakter –: hvorfor er det egentlig først nu, boligministeren kommer med denne ansøgning? Og hvorfor skal man haste den igennem uden at kende konsekvenserne, nemlig i hvilket omfang staten kommer til at dække underskuddet?

Boligministeren nævner i aktstykket, at der formentlig vil blive tale om, som han diplomatisk udtrykker det, »ikke ubetydelige tab for staten«, men hvad er »ikke ubetydelige tab for staten«? Man kan få en fornemmelse af, når man læser aktstykket, at det i hvert fald er mindst halvdelen af den statsgaranti, som stilles til rådighed, altså de første 250–300 mill. kr.

Så er der selvfølgelig det juridisk centrale spørgsmål – det kan vi lige så godt sige ligeså –: er alle selskaber, som er omfattet af dette, solvente i den givne situation? Jeg ved godt, at boligministeren har til hensigt at prøve at få denne sag igennem finansudvalget med en hensyntagen til disse ting, således at statsgarantien kun gælder, såfremt selskaberne er solvente. Jeg finder, at det, når der er tale om en statsgaranti af et omfang som dette, vil være uansvarligt af folketinget.